

Çocukluğumu Getirin

— çitlembik · 28 Ağustos 2017

Maşingada yanan kozalaklar
Nasıl da oynayırdı kıvılcımlar
Çocukluğumu getirin bana
Dideyim beyazı
Masum kalıncaya dek
Ellerim silsin gözümün çapağını
Hep rüya gördüğüm
Bugüne dek

Toprağın doğurduğu umut
Sancıyı çeken ben
Tütün kokulu
Bizim oralar
Kara kara izi
Yapış yapış zehiri
Karnına batırıyorum şişi
Ölmüyor
Damarında kan yok
Bir çift göz hatırlıyorum
Güneş kurutuyor içimi

Çocukluğumu getirin bana
Kavruk olan leblebiden
Tıkabasa doldurun ağzıma
Güleyim bir avuç mavi için
Sokaktaki yedi kiremiti dizin
Çelik çumak için
Oyun kurun
Akşam ebesi kalsın sırtımın ortasında
Ağlarken onlarca gölge
Kuşları gördüm
Volta atıyorlardı vakitsiz

H. Çiğdem Deniz